

POGNIEŚĆ (3) *vb pf*

o jasne; e w *inf* z tekstu nie oznaczającego *é*; w formach *praes e jasne*.

[*inf* pognieść. ◇ *fut* 2 *sg* pognieciesz.] ◇ 3 *sg* pogniecie (1). ◇ 3 *pl* pogniotą (1). ◇ *con* 2 *sg m* byś pogniótł (1). ◇ [3 *sg m* by pogniótł. *f* by pogniotła.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. *Cisnąć, gniotąc rozduścić wielu, wiele [kogo, co]* (3) : [Naprzod niżli ie [*plastry*] pogniećiefz/ odbierz ietli w plastrze nieco nieczyftego *Cresc* 1571 607.]

pognieść czym (1): á gdy przelchną [*ikry jesiotra*]/ tedy ie wkładz w worek z rzadkie⁸⁰ płotna/ aby z nich wżytka wilgotność wyfzła nadoł/ á kładz ie ręką abys gich nie pogniotł warzechą *FalZioł* IV 35b.

[*pognieść na czym*: Mogą też rozynki być dobrze przypráwiane tym obyczáiem: Pognieść ie znienäglá ná máćicy/ á dopuścić im támze ftać przez trzy ábo czterzy dni/ potym zebrawfzy koźde grono zołobná rozmaczác w gorącym mołfczu fłodkim *Cresc* 1571 330.]

a. *Zabić miazdźąc* (2) : A ftrzeź Pánie Boże áby thy záby kiedy tego nie nábroiły/ áby cí od tey rzeki Eufraten/ o których tu fłyfzimy/ ná to fáłefzne á chytre zgromádzenie tych krolow nie przyfzli/ że y záby pogniotą/ y ty gęby s których wyfzły potłuką *RejAp* 137v.

Przen (1) : OPrócz Cnoty/ nie niémáfz trwáfego ná świefcie Infzé rzeczy co ich ietf/ śmierć ftraźna pogniećie. *PudłFr* 25.

[*W połączeniu szeregowym*: przydźie dzień gniewu y popędliwości iego/ [...] áby wfzystkié ludzie w grzechu leżácé potárł/ pogniótł/ y wniwecz obroćił. *JanWróz* 29.]

2. [*Przycisnąć od góry* [*co*]:

Zwrot: »na doł pognieść«: Włóźze w nią [*w siarkę*] trteć/ záwiązawfzy ią w iáką chuftę/ przyłóź siárki po lekku/ áby chuftę nadoł pogniotła/ potym wfstawnie miefzay/ áże fie zfiędzie/ á wefpoł fie zmiefza *SienHerb* 592a.]

Formacje współrdzenne cf GNIEŚĆ.

Cf [POGNIECIONY]